

Sygn. akt I CK 71/05

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Zakładu Usługowo-Handlowego "T. (...)" Spółki z o.o. w W.
przeciwko A. R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2005 r., kasacji
pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 marca 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. Zmienia zaskarżony wyrok w części oddalającej apelację pozwanego A. R. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 marca 2003 r., I C (...), w ten sposób, że oddala w stosunku do pozwanego A. R. powództwo w zakresie uwzględnionym wymienionym wyrokiem Sądu Okręgowego oraz uchyla punkt IV tego wyroku.**
- 2. Zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego A. R. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 marca 2003 r. zasądził od pozwanego A. R. na rzecz strony powodowej całą dochodzoną przez nią należność główną, tj. 12 565,99 zł, z ustawowymi odsetkami od 31 grudnia 1996 r., oraz orzekł o kosztach procesu; w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Sąd Apelacyjny na skutek apelacji strony powodowej zmienił jedynie rozstrzygnięcie o kosztach procesu, natomiast apelację pozwanego A. R. oddalił w całości. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że pozwany A. R. podpisując się w imieniu spółki „R.(...)” jako wystawcy weksla własnego sam, pomimo iż do reprezentowania tej spółki uprawnieni byli dwaj członkowie zarządu (A. R. – prezes i F. G. – wiceprezes), stał się zobowiązany do zapłaty wymienionej kwoty jako sumy wekslowej na podstawie art. 8 Pr. weksl.

Pozwany A. R. skarżąc wyrok Sądu Apelacyjnego jako podstawę kasacyjną powołał, między innymi, naruszenie art. 8 Pr. weksl.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia przez zaskarżony wyrok art. 8 Pr. weksl. jest trafny już dlatego, że dołączony do pozwu dokument, sporządzony na urzędowym blankiecie weksla, podpisany przez A. R. w imieniu spółki „R.(...)” jako wystawcy, nie ma wszystkich koniecznych cech weksla własnego, dłużnikiem zaś wekslowym może być, bez względu na tytuł odpowiedzialności wekslowej, a więc także w przypadku, którego dotyczy art. 8 Pr. weksl., tylko osoba, która złożyła swój podpis na dokumencie mającym cechy weksla. Według przepisów art. 101 i 102 Pr. weksl., jedną z nieodzownych cech weksla własnego jest bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej. Spełnienie tego wymagania zakłada podanie w tekście bezwarunkowego przyrzeczenia zapłaty przez wystawcę sumy wyrażonej w określonej walucie. Tymczasem dołączony do pozwu dokument, stanowiący, według Sądu Apelacyjnego, z powołaniem się na art. 8 Pr. weksl., podstawę uwzględnienia powództwa w stosunku do pozwanego A. R., mówi o zapłacie przez wystawcę 125 659 925 (stu dwudziestu pięciu milionów sześciuset pięćdziesięciu dziewięciu tysięcy dziewięciuset dwudziestu pięciu), nie podając, o jaką chodzi tu walutę. Braku oznaczenia waluty w tekście przyrzeczenia zapłaty przez wystawcę nie usuwa, z przyczyn wyjaśnionych w aprobowanej przez piśmiennictwo uchwale Sądu Najwyższego z dnia 8 września 1995 r., III CZP 105/95

(OSNC 1995, nr 12, poz. 174), posłużenie się przez strony sporu urzędowym blankietem weksla, określającym kwotę opłaty skarbowej w złotych polskich.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁵ oraz art. 98 i 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji.